

[Jeppesen (Drusebjerg).]

jeg ikke dele dette Haab. Jeg tror, at som Forholdene nu ligger, er Terningerne kastede og med det Resultat, at Vejen for en fortsat Udstykning er spærret for det første Aars Vedkommende. Og det maa den ærede Ordfører paa sit Partis Vegne tage paa sin Samvittighed.

Landbrugsministeren (Bording): De ærede Ordførere for Socialdemokratiet og det radikale Venstre gav Lovforslaget deres Tilslutning, og derfor takker jeg. Den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) fremsatte jo de Ønsker, han paa sit Partis Vegne nærer angaaende en fortsat Udstykningspolitik. Disse Ønsker er ikke ukendte. Jeg kunde jo ogsaa meget vel fremsætte mine Ønsker om en Forbedring af de nuværende Udstykningslove, men disse Ønsker er heller ikke ukendte, og jeg synes derfor, det er upaakrævet at tale derom. Det, der her er Spørgsmaal om, er, om man skal fortsætte med Udstykningen efter de samme Principper, de samme Regler og i samme Omfang som i de senere Aar. Det er det, man her skal tage Stilling til, og det enten med et Ja eller et Nej.

Den ærede Ordfører for de Konservative (Frøkjær) sagde, at han og hans Parti ikke vilde være med til at gennemføre en Udstykning efter de gældende Regler, og han troede ikke, det var nogen Skade til, om Udstykningen blev standset et Aar. Jeg kan naturligvis ikke bestride, at en saadan Opfattelse kan være til Stede. Jeg tror dog, at der er mange unge Landmænd, som, selv om det i Øjeblikket ser mørkt og sort ud, gerne vil have Jord for at kunne skaffe sig et Hjem, og jeg tror ikke, det er uklogt af dem at gaa ind til det under Lavkonjunkturen fremfor under en Højkonjunktur, tværtimod. Jeg er ogsaa overbevist om, at der er Hundreder, ja, Tusinder af Landmænd, som gerne vil sælge, men det vil jo være umuligt, hvis de to Partier stemmer Forslaget ned. Det forekommer mig derfor, at Landstinget her paatager sig et Ansvar, som vil være tungt at bære, og som jeg i alt Fald nødig vil deltage i. Det drejer sig om et Spørgsmaal af stor Betydning, og jeg vil endnu en Gang henstille til ærede Medlemmer, om man dog ikke i alt Fald kan tage det Standpunkt, at man, selv om man ikke faar sine Ønsker opfyldt, og selv om man har Magt til at standse Flertallet i Folketinget, dog ikke vil standse den Lovgivning, der har været til saa stor Nytte i de sidste 10—11 Aar.

Hauch: Da jeg før havde Ordet, gav jeg netop Udtryk for, at vi — og jeg anbefaler de andre Partier her i Tinget at gøre det samme — var villige til i et Udvalg at overveje Spørgsmaalet om Fortsættelse af Udstykningen og Tilvejebringelse af de fornødne Midler dertil. Efter de faldne Udtalelser synes der ikke at være nogen større Mulighed for en Overenskomst, men det kan man dog ikke med fuld Sikkerhed afgøre, før man har haft Lejlighed til at drøfte Sagen i Udvalget. Jeg skal derfor afstaa fra at komme ind paa Enkeltheder. Skulde det vise sig — hvad jeg vilde beklage —, at man ikke kan naa til Enighed, og at der ikke kan skaffes Flertal her for en Form af dette Lovforslag, er jeg fuldkommen paa det rene med, at vi skal have en Jordlovsdebat til, saa kan vi ikke tage hjem, uden at vi skal have en saadan Debat, og den vil formentlig ogsaa tage nogen Tid. Jeg tvivler ikke om, at man vil faa Lejlighed til at høre alle de gamle Kanoner tordne paa ny. Jeg skal ikke vige tilbage for at tage en saadan Forhandling, naar Stunden er dertil, men jeg synes ikke, den ligger lige for.

Jeg siger dette ikke mindst under Hensyn til de Udtalelser, der blev fremsat af Socialdemokratiets ærede Ordfører (Jensen [Aale]). Jeg skal gerne diskutere Spørgsmaalet med ham, dersom det maatte vise sig, at der ikke kan opnaas Enighed. Der er kun en eneste Ting, jeg finder Anledning til at beskæftige mig med i Dag, nemlig at det ærede Medlem sagde, at der her i Landstinget var et Flertal, som vilde diktere i Spørgsmaalet om Jordlovgivningen. Nej, det vil vi aldeles ikke. Vi har en Opfattelse, og den gør vi gældende, og den handler vi efter, og jeg har egentlig forstaaet, at det var en Politikers fornemste Pligt at handle ud fra den Opfattelse, han havde, og ogsaa give det Udtryk i de Afstemninger, han deltager i. Der kunde jo ikke være nogen fornuftig Mening i at indtage et andet Standpunkt ved sin Afstemning end det, der er dikteret af ens Opfattelse. Derfor synes jeg, at det ærede Medlems Bebrejdelser i saa Henseende er noget ved Siden af. Nej, vi er villige til Forhandling ogsaa om dette Forhold, ligesom Landstinget altid er villigt til Forhandling med den siddende Regering.

Jeg maa maaske til allersidst minde om, at vi jo ogsaa havde denne Sag til Behandling sidste Aar. Jeg tænker her navnlig paa den ærede Ordfører for det radikale Parti. Det ærede Medlem vil jo vide, at sidste Aar kom den højtærede Landbrugsminister ogsaa med et Forslag, hvori der var Penge, som skulde anvendes til Udstykning efter 4. Ok-